

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 447
din 08.07. 2008

Dosar nr: 7/2008.

Petiția nr: 247 din data de 07.01 .2008.

I .Petent:C   D   O   cu domiciliul ales în .

I.2. Numele și reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Educației Cercetării și Tineretului cu sediul în București, Str. G-ral Berthelot nr.28-30, sector 1.

II.Obiect: Aspecte discriminatorii în proiectul Legii privind statutul cadrelor didactice.

III. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr.1147,1146, din data de 14.01.2008, pentru data de 21.02.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen nu au răspuns prezent petentul și reclamatul.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Prin plângerea înregistrată sub nr.247/07.01.2008 la C.N.C.D. petentul solicită sprijinul pentru soluționarea situației create prin proiectul Legii privind statutul cadrelor didactice , în care sunt prevăzute unele aspecte discriminatorii.

2. Petentul susține faptul că aspectele discriminatorii se referă la diferențierea propusă în proiect între cadrele didactice din sistemul preuniversitar și cei din sistemul universitar, referitoare la: sporul de suprasolicitare nervoasă, sporul pentru titlul de doctor, gradațiile de merit, spor de stabilitate.
3. Din petiție mai reiese faptul că și în capitolele ce reglementează recompensele se observă inechități. Dacă în preuniversitar numărul premiilor și distiințiilor este limitat la doar 1% din totalul posturilor existente, în schimb, în învățământul superior, numărul acestora nu este limitat în vreun fel. Mai mult, cuantumul distiințiilor este de 10-20% în preuniversitar și de 15-25% în universitar, la acestea adăugându-se și premiile de excelență, nou propuse, ce se vor acorda la 10% din personalul instituțiilor de învățământ superior.

După data citării petentul a mai depus precizări, din care rezultă:

1. Uzura nervoasă a cadrelor didactice din sistemul preuniversitar este mai mare sau la fel de mare ca cea a cadrelor din sistemul universitar.
2. Doctoratul se obține în condiții identice astfel încât nu se justifică diferențierea sporului în funcție de sistemul în care activează cadrele didactice.
3. Includerea aceluiași procent de stabilitate-5%-pentru toate cadrele didactice ar fi de natură a conduce la dispariția, treptată, a necalificațiilor precum și la creșterea numărului de cadre didactice.
4. Faptul că salariile cadrelor didactice din sistemul universitar sunt mult mai mari arată că deja activitatea acestora este recunoscută.

B. Ministerul Educației Cercetării și Tineretului, prin adresa nr. 8930/26.06.2008, a precizat următoarele:

1. Petentul face referire la un proiect, iar proiectele nu sunt susceptibile de a produce efecte juridice.
2. Între cadrele didactice reglementate de noul proiect nu există o situație comparabilă deoarece nu se pot compara persoanele încadrate în sistemul de învățământ preuniversitar cu cele încadrate în sistemul de învățământ universitar.
3. Situația comparabilă vizează condițiile de muncă, salariul egal pentru o muncă egală primit pentru o funcție ocupată în sistemul de învățământ preuniversitar, sau, după caz, în cel superior.
4. Sesizarea petentului este neântemeiată.

IV. În drept.

În drept, analizând susținerile părților și înscrisurile aflate la dosar, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Reținând definiția discriminării, Colegiul Director are în vedere că pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că, în opinia petentei tratamentul diferit se concretizează prin respingerea fiului ei de la admiterea pe locurile speciale pentru romi la Colegiul Național „Ioniță Asan” din Caracal. (vezi infra parag. 3.2)

Sușinerile petentului crează o prezumție de tratament diferit, generic excludere, reținând în acest sens că personalul didactic din învățământul preuniversitar este tratat diferit, discriminator, în raport de cadrele didactice din învățământul superior.

Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

Colegiul director are în vedere faptul că egalitatea substanțială se circumscrie noțiunii de egalitate de rezultate și egalitate de oportunități, prima presupunând că rezultatul tratamentului în cauză să fie egal, iar cea din urmă sugerează că legea poate asigura ca toate persoanele să beneficieze de aceleași oportunități, în condițiile în care persoanele dispun de poziții de start diferite, astfel prevăzând șanse egale dar nu rezultate egale. Astfel, egalitatea de rezultate recunoaște că aparent tratamentul identic poate induce în practică o inegalitate datorită unor discriminări trecute sau continue ori a diferențelor în accesul la resurse, ceea ce determină ca în cadrul acestei noțiuni, efectele precum și scopul unei măsuri să fie prevalente sub aspectul rezultatului care trebuie să fie egal în privința persoanelor care fac obiectul măsurii în cauză, și care se află în situații diferite.

În acest sens, măsurile adoptate de Ministerul Educației ,Cercetării și Tineretului, prin noul proiect al Statutului cadrelor didactice, se înscriu în oferta ministerului, prezentată spre dezbateri publice, referitoare la viziunea sa asupra acestei categorii socio-profesionale .

Colegiul Director reține în acest sens că, Ministerul Educației , Cercetării și Tineretului, a elaborat noul proiect de act normative în conformitate cu prerogativele sale.

Față de incidența art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, nu se poate reține plasarea cadrelor didactice din învățământul preuniversitar în raport de comparabilitate cu cadrele didactice din învățământul universitar.

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DEZIDERIU GERGELY-Membru

ISTVAN HALLER – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

NITA DRAGOS TIBERIU-Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

VASILE ANA MONICA-Membru

Data redactării 23.07.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

